

under Nr. 12 og 13, vil blive for Lidet at regne. Den meget ærede Ordfører opstillede et Exempel, som jeg ikke kan erkjende for at være saa ganske rigtigt, og jeg skal i Modsetning dertil opstille et andet Exempel. Naar en Mand har 4 Tdr. Hartkorn, og deraf har 800—1000 Rd. Indtægt, vil han komme til at svare ikke saa Lidet mere af Indtægten end af Hartkornet. Saadanne Tilfælde gives, og det af den ærede Ordfører opstillede Exempel passer derfor ikke som almindelig Regel overfor Forslagene, som derved kunde synes at være af ringe Betydning. Hvad angaaer Medsættelsen til 150 Rd., da tvivler jeg ikke om, som det blev omtalt igaar, at Forholdene ere forskjelligt i Sjælland og paa Øerne. I Sjælland er der Mange, der ingenlunde have saameget, og der er dem, som maa leve af endnu mindre, uden at faae offentlig Understøttelse af Fattigvæsenet. Jeg troer derfor, at det Forslag, der er stillet af Udvalget, maa ansees for passende. Da de ved Moderationen komme til at høre saameget mindre af deres Indtægt, troer jeg ikke, at det vil være synderlig trykkende for disse Medborgere, men at de tværtimod med god Villie ville give deres ringe Skjærv til et saa vigtigt Sieme som vort Lands Bevarelse. Jeg troer navnlig, at de med Glæde ville give deres Skjærv, især naar de faae, at Armeen ved Hjælp af denne Skat fik en tilbørlig Forplejning, thi det er Noget, som ligger hele Befolkningen overordentlig meget paa Hjerte. Der som de derimod fik et mindre godt Indtryk af Krigens Førelse, som for Tiden er den Gjenstand, hvorpaa Alles Dine ere vendte, ville de ikke med samme Beredvillighed betale Skatten. Ellers troer jeg ogsaa, at denne Deel af Folket er gjennemtrængt af et saa patriotisk Sindelag, at den selv med Dpoffrelse vil give nogle Mark til Skatten.

Ordføveren: Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem har opfattet det Exempel, jeg anførte, som om det skulde være min Hensigt derved at tilbagevise Forslaget; det var ikke min Tanke, og jeg haaber heller ikke, at det er opfattet saaledes af andre ærede Medlemmer. Min Hensigt var kun at gjøre Meningen med Forslaget tydelig, og enten det ærede Medlem

fætter Indtægten til 800 eller til 1000 Rigsdaler, er det ligegyldigt for mit Exempels Vedkommende. Grundene for Forslaget har det ærede Medlem endnu ikke udtalt, og jeg maa derfor forbeholde mig nærmere at udtale mig i saa Henseende.

R. Wedersen: Naar det ærede Medlem, der sidder nogle Pladser tilvenstre for mig (Griffen), udtalte, at han i det, jeg tidligere tillod mig at sige, ikke fandt sig tilstrækkelig imødegaaet, kan det vel være rigtigt; thi det var ikke min Hensigt at gaae ind paa en vidtløftig Imødegaaen, ligesaa lidt som det er det nu. Jeg skal dog imidlertid tillade mig endnu en gang at udtale, at forsaavidt § 1 bliver vedtaget nogenlunde uforandret, eller dog kun med de Forandringer, som ere foreslaaede med Hensyn til Hartkornet, maa man erindre, at Hartkorn under 2 Skpr. er fritaget for Krigsstat, og derved er i Reglen den, som ingen Skatteevne har, undtagen, men naar der — hvad der dog ikke ganske sjældent er Tilfældet — tilligemed det lille Hartkorn, som er fritaget for Krigsstat, forbindes et andet Erhverv for den samme Besidder, kan man godt bestaa ham lidt ved at vedtage den foreslaaede Medsættelse til 150 Rd. Vi maae erindre, at det er ikke Skat af de fulde 150 Rd., som forlanges, men kun af Tredebelen.

Griffen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Griffen: Jeg skal kun udtale, at den, der ikke har anden Næring end en reen Indtægt s. Ex. af Dagleie, og hvis Familie bestaaer af 7—8 Personer, dog aabenbart ikke kan leve af 150 Rd.

S. Sæge: Jeg vil gjerne stille et Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister om, hvorledes Regjeringens Stilling nu er til de forskjellige Forslag, som foreligge. Efter de Afstemninger, som foregik igaar, er der jo skeet en meget væsentlig Forandring i det Prin-